

UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 1 sierpnia 2016 r. złożonym w dniu 4 sierpnia 2016 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w S. wniosła o orzeczenie wobec M. Z. zakazu prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub w ramach spółki cywilnej oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, członka komisji rewizyjnej, reprezentanta lub pełnomocnika osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie tej działalności, spółki handlowej, przedsiębiorstwa państwowego, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszenia na okres lat dziesięciu oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zawierał umowy sprzedaży artykułów spożywczych z (...) -HURT spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, która wskutek systematycznie pogarszającej się sytuacji finansowej przestała regulować swoje zobowiązania. Ponadto wnioskodawca wskazał, że na skutek wniesionego przez niego pozwu nakazem zapłaty z dnia 5 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie VIII GNc 162/14 zobowiązał (...) -HURT spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością do zapłaty na jego rzecz kwoty 205.196,11 zł wraz ustawowymi odsetkami od dnia 14 kwietnia 2014 r. i kosztami postępowania. Ponadto wnioskodawca wskazał, że prowadzone przez niego postępowanie egzekucyjne zostało zawieszona wskutek ogłoszenia upadłości ww. spółki na wniosek innego wierzyciela – RADIO (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.. Wnioskodawca podał też, że zgłoszona przez niego wierzytelność w kwocie 205.196,11 zł została ujęta w liście wierzytelności przez syndyka oraz, że w uzasadnieniu postanowienia o ogłoszeniu upadłości (...) -HURT spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wskazano, iż na dzień sporządzenia przez tymczasowego nadzorcę sądowego sprawozdania, tj. 11 września 2014 r. zobowiązania tej spółki opiewały na 4.555.270,14 zł, zaś majątek jedynie na kwotę 3.559.207,02 zł, spółka ta nie wykonała wymagalnych zobowiązań wobec około 170 wierzycieli, jak również, iż wartość szacunkowa aktywów dłużnika zarówno w ujęciu księgowym jak i szacunkowa jest niższa od wartości zobowiązań. Wnioskodawca podkreślił, że obowiązkiem M. Z. w sytuacji finansowej spółki i jako prezesa zarządu było podjęcie wszystkich niezbędnych czynności celem uchronienia aktualnych i przyszłych wierzycieli od poniesienia szkody, a szkodą wierzycieli jest różnica pomiędzy tym, co wierzyciel mógł otrzymać w wyniku wszczęcia postępowania upadłościowego a rzeczywistym stanem zaspokojenia jego roszczeń wynikającym z obniżenia potencjału majątkowego spółki wskutek nie złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w terminie, co wynika z postanowienia o ogłoszeniu upadłości (...) -HURT spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Wnioskodawca podkreślił też, że każdy członek zarządu jest zobowiązany do systematycznej kontroli kondycji finansowej spółki, w tym do analizy ksiąg finansowych oraz monitorowania wysokości wymagalnych zobowiązań.

Uczestnik postępowania w odpowiedzi na wniosek wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu swego stanowiska wskazał, że wniosek o ogłoszenie upadłości (...) -HURT spółki z ograniczoną odpowiedzialnością został przez niego złożony w terminie i postępowanie o ogłoszenie upadłości tej spółki toczyło się również obok wniosku uczestnika z wniosku RADIO (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.. Uczestnik podał także, że kiedy tylko podjął wiadomość o zaistnieniu przesłanek ogłoszenia upadłości złożył kompletny wniosek w tym przedmiocie, który został przyjęty przez sąd. Uczestnik podniósł też, że zgodnie z treścią art. 377 pr. upadł. m. in. zakazu prowadzenia działalności gospodarczej nie orzeka się, jeżeli w tej sprawie nie zostało wszczęte postępowanie upadłościowe w okresie roku od dnia zakończenia postępowania upadłościowego, a postanowienie o ogłoszenie upadłości datowane jest na 16 września 2014 r. a wniosek o orzeczenie zakazu na 1 sierpnia 2016 r. Dodatkowo w piśmie z 2 stycznia 2017 r. uczestnik wskazał, że nie miał wiedzy odnośnie wniosku złożonego przez wierzyciela RADIO (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością do czasu złożenia przez siebie wniosku i po jego doręczeniu nie polemizował z wnioskiem wierzyciela. Podkreślił również, że w okresie poprzedzającym złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości podejmował intensywne działania mające na celu restrukturyzację spółki, doprowadził do zbycia większości towarów, rozwiązywania umów najmu i dzierżawy, co pozwoliło na uregulowanie zobowiązań pracowniczych, a brak

takich działań doprowadziłby do zwiększenia zobowiązań, zwiększenia ilości towaru, który musiałby ulec utylizacji i w związku tym nie można mu przypisać winy.

W piśmie z 30 stycznia 2017 r. złożonym 31 stycznia 2017 r. wnioskodawca zauważył, że postanowienie o ogłoszeniu upadłości nie stanowi zakończenia postępowania upadłościowego nadto, że postępowanie upadłościowe (...) -HURT spółki z o. o. nie zostało zakończone i termin do złożenia wobec uczestnika wniosku o ogłoszenie upadłości nie upłynął. Wnioskodawca podkreślił też, że w okresie poprzedzającym złożenie wniosku analiza akt postępowania upadłościowego nie pozwala na jakiegokolwiek wątpliwości co do niewypłacalności spółki i naiwnym jest twierdzenie, że zadłużenie o takiej skali powstało w okresie 30 dni przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości przez uczestnika i że sam fakt ostatecznego złożenia wniosku nie niweluje winy uczestnika w uchybieniu terminu do jego złożenia prowadzącym do pokrzywdzenia wierzycieli, którzy nie zostaną zaspokojeni w pełnym zakresie.

Postanowieniem z 22 marca 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie pozbawił uczestnika M. Z., prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub w ramach spółki cywilnej oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, członka komisji rewizyjnej, reprezentanta lub pełnomocnika osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie tej działalności, spółki handlowej, przedsiębiorstwa państwowego, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszenia na okres 4 lat (pkt I), oddał wniosek w pozostałym zakresie (pkt II), zasądził od uczestnika M. Z. na rzecz wnioskodawcy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w S. kwotę 1.760,12 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Powyższe orzeczenie Sąd oparł na następujących ustaleniach faktycznych:

(...) HURT spółka ograniczoną odpowiedzialnością w K. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym w dniu 28 maja 2008 r. Jedynym udziałowcem spółki i prezesem jej jednoosobowego zarządu jest uczestnik postępowania M. Z..

W 2009 r. (...) HURT spółka ograniczoną odpowiedzialnością w K. posiadała przeterminowane zobowiązania wobec 5 podmiotów na łączną kwotę 9.741,06 zł, w tym najstarsze pochodzące z lipca w stosunku do Towarzystwa Handlowego (...) K. , P. Z., sp.j. w P. w kwocie 900 zł , a dalsze w stosunku do tego pomiotu z sierpnia i września, a nadto w stosunku do M. M. w kwocie 8,37 zł i (...) sp. z o.o. w P. w kwocie 894 zł z października , TOPAZ J. N. sp. j. w M. w kwocie 46,19 zł i (...) sp. z o.o. w S. w kwocie 2.777,50 zł z listopada oraz (...) sp. z o.o. w P. w kwocie 3.524 zł z grudnia tego roku.

W 2010 r. spółka (...) posiadała przeterminowane zobowiązania wobec kolejnych 4 wierzycieli, a łączna suma zobowiązań przeterminowanych w tym roku wzrosła do kwoty 72.090,79 zł.

W 2011 r. spółka (...) posiadała przeterminowane zobowiązania wobec kolejnych 9 wierzycieli, a łączna suma zobowiązań w tym roku wzrosła do kwoty 124.452,11 zł.

W 2012 r. spółka (...) posiadała przeterminowane zobowiązania wobec kolejnych 21 wierzycieli, a łączna suma zobowiązań w tym roku wzrosła do kwoty 145.901,51 zł.

W 2013 r. spółka (...) posiadała przeterminowane zobowiązania wobec kolejnych 53 wierzycieli, a łączna suma zobowiązań w tym roku wzrosła do kwoty 850.171,66 zł. W 2013 r. Spółka posiadała wymagalne zobowiązania wobec dwóch wierzycieli finansowych, tj. Bank (...) SA w (...) Bank (...) SA w W. na łączną kwotę ok. 200.000 zł pochodzące listopada i grudnia 2013 r. oraz w stosunku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w kwocie ok. 1.000 zł.

W 2014 r. spółka (...) posiadała przeterminowane zobowiązania wobec ponad 100 wierzycieli, a łączna suma zobowiązań w tym roku wzrosła do kwoty 4.326.522,87 zł.

Sprawozdania finansowe spółki regularnie składane do KRS-u wykazywały zysk. (...) spółki (...) prowadziła firma zewnętrzna. Uczestnik zapoznawał się ze sprawozdaniami kwartalnymi i rocznymi, w spółce zdarzały się opóźnienia

w płatnościach zobowiązań. Pod koniec marca 2014 r. w czasie sporządzania sprawozdania finansowego uczestnik M. Z. stwierdził wystąpienie dużej straty bilansowej w (...) HURT spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K..

(...) HURT spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na 30 września 2013 r. sporządzony w dniu 13 listopada 2013 r. i podpisany przez uczestnika M. Z. wykazał zobowiązania w kwocie 7.591.035,98 zł, a aktywa spółki wyniosły 9.468.270,64 zł zaś kapitał własny 1.877.234,66 zł, a zysk 272.836,93 zł.

(...) HURT spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na dzień 31 grudnia 2013 r. sporządzony dnia 26 marca 2014 r. i podpisany przez uczestnika M. Z. wykazał zobowiązania w kwocie 9.208.046,82 zł, a aktywa spółki w kwocie 9.362.828,11 zł zaś kapitał własny w kwocie 154.781,29,66 zł oraz stratę w kwocie -1.769.616,44 zł.

Zeżnanie o wysokości osiągniętego dochodu za 2013 r. (...) HURT spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wykazało dochód w kwocie 249.415,78 zł.

W dniu 1 kwietnia 2014 r. wierzyciel RADIO (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. złożył wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnika (...) HURT spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.. Nieregulowane przez dłużnika zobowiązania w stosunku wierzyciela za okres od 13 stycznia do 24 lutego 2014 r. opiewały łącznie na kwotę 174.280, 23 zł tytułem należności głównej.

W toku sporządzania sprawozdania finansowego za 2013 r. uczestnik skontaktował się z prawnikiem prowadzącym obsługę prawną (...) HURT spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K., który polecił mu skorzystanie ze specjalistycznej pomocy przy sporządzeniu wniosku o ogłoszenie upadłości spółki. W dniach 31 marca 2014 r. oraz 8 kwietnia 2014 r. zostały wystawione dla ww. spółki faktury za usługi prawne, a w dniu 14 kwietnia 2014 roku faktura za przygotowanie dokumentów dla celów złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Nakazem zapłaty dnia 5 maja 2014 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie na skutek pozwu M. S. z dnia 14 kwietnia 2014 r. nakazał (...) HURT spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zapłatę na rzecz powódki kwoty 205.196,11 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 kwietnia 2014 r. z tytułu faktur za sprzedaż artykułów spożywczych w okresie od dnia 28 września 2013 r. do dnia 4 marca 2014 r.

W dniu 24 czerwca 2014 r. dłużnik (...) HURT spółka z ograniczoną odpowiedzialnością K. złożył wniosek o ogłoszenie jego upadłości.

Na dzień 20 maja 2014 r. wartość majątku ruchomego dłużnika została oszacowana przez rzeczoznawcę, któremu zlecono sporządzenie wyceny na kwotę 411.367,00 zł netto, a ruchomości objętych umowami leasingu na 169.200 zł netto.

Należności dłużnika wskazane we wniosku o ogłoszenie upadłości opiewały na 288. 518, 72 zł.

(...) HURT spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na 29 maja 2014 r. sporządzony w dniu 1 czerwca 2014 r. i podpisany przez uczestnika M. Z. wykazał zobowiązania w kwocie 4.552.270, 74 zł, a aktywa spółki w kwocie 1.147.755,01 zł zaś kapitał własny -3.404.425,73 zł i stratę w kwocie -3.559.207,02 zł.

Spisem wierzycieli sporządzonym na potrzeby wniosku o ogłoszenie upadłości zostało objętych 166 wierzycieli na łączną kwotę 4.051.384,61 zł. W okresie 6 miesięcy przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości dokonano spłaty wierzycieli na łączną kwotę 14.317.683,62 zł.

Przeciwko dłużnikowi wystawiono 16 tytułów egzekucyjnych i 7 tytułów wykonawczych i prowadzono 5 postępowań sądowych lub administracyjnych.

W sprawozdaniu tymczasowego nadzorca sądowego z dnia 11 września 2014 roku wskazano, że szacunkowa wartość majątku dłużnika wynosi 534.079,78 zł, w tym ruchomości 317.237 zł, należności 214.037,74 zł, a środki pieniężne

wynoszą 2.805,04 zł. Zobowiązania dłużnika według tego sprawozdania opiewały na 4.552.270,74 zł, a najstarsze pochodziło z dnia 24 lipca 2009 r., zaś liczba wierzycieli to 170.

Postanowieniem z dnia 16 września 2014 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie ogłosił upadłość dłużnika (...) HURT spółki z ograniczoną odpowiedzialnością K. z wniosku Radio (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. oraz z wniosku dłużnika.

Sporządzone przez syndyka po ogłoszeniu upadłości sprawozdanie finansowe na dzień 15 września 2014 r. (...) HURT spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wykazało zobowiązania w kwocie 6.675.398,15 zł (na dzień 31 grudnia 2013 r. wyniosły one kwotę 9.208.046,82 zł), a aktywa spółki w kwocie 184.779,39 zł (na dzień 31 grudnia 2013 r. wyniosły one kwotę 9.358.728, 11 zł). Na dzień 15 września 2015 r. zobowiązania dłużnika z tytułu kredytów opiewały na kwotę 344.288,55 zł, z tytułu dostaw i usług opiewały na kwotę 6.207.258,89 zł, a z tytułu podatków, ceł, ubezpieczeń i innych świadczeń na kwotę 101.052 zł. Strata spółki w ujęciu rachunkowym za okres od 1 stycznia 2014 roku do 15 września 2014 r. wyniosła kwotę 3.397.620, 71 zł, a za rok 2013 r. sumę 1.769.616, 44 zł. Strata podatkowa za okres od 1 stycznia 2014 r. do 15 września 2014 r. wyniosła kwotę 3. 231.800,43 zł.

W wyniku dokonania przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (dawniej (...)) zgłoszenia wierzytelności z dnia 30 września 2014 r. na liście wierzytelności sporządzonej w postępowaniu upadłościowym (...) HURT spółki z ograniczoną odpowiedzialnością K. została uznana wierzytelność tego podmiotu w kwocie 226.379,14 zł w kategorii IV.

W dniu 22 maja 2015 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. uległa przekształceniu w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytową w S.

Po wyznaczeniu tymczasowego nadzorca sądowego w toku postępowania o ogłoszenie upadłości, jak również w toku postępowania upadłościowego uczestnik jako reprezentant upadłego współpracował z syndykiem. Do chwili obecnej w postępowaniu upadłościowym (...) -HURT spółki z ograniczoną odpowiedzialnością K. nie zostali zaspokojeni wierzyciele, gdyż nie została zakończona likwidacja masy i plany podziału nie zostały sporządzone.

Mając na uwadze tak poczynione ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy zważył co następuje.

Sąd biorąc pod uwagę fakt, że wniosek o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej wobec uczestnika został złożony w dniu 4 sierpnia 2016 roku wskazał, że z zgodnie z regułami art. 452 prawa upadłościowego należy stosować przepisy nowe (art. 452 ust.1 a contrario), z tym że w sytuacji gdy działania i zaniechania dłużnika, o których mowa w zacytowanych ww. przepisach art. 373 i 374 prawa upadłościowego miały miejsce przed dniem wejścia w życie ustawy Prawo restrukturyzacyjne (ustawa ta weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.), działania i zaniechania te ocenić należy według przepisów ustawy obowiązującej w dniu ich wystąpienia – tj. ustawy prawo upadłościowego i naprawcze (art. 452 ust. 2 prawa restrukturyzacyjnego), a w wypadku gdyby działania te bądź zaniechania miały miejsce zarówno przed dniem wejścia w życie ustawy prawo restrukturyzacyjne, jak i po jej wejściu w życie, do oceny skutków tych działań i zaniechań, należy stosować przepisy ustawy Prawo upadłościowe w brzmieniu nadanym ustawą Prawo restrukturyzacyjne (art. 452 ust. 3 prawa restrukturyzacyjnego).

Skoro jako podstawę faktyczną zgłoszonego wniosku wierzyciel wskazał niezłożenie przez uczestnika, w terminie dwóch tygodni od dnia powstania podstawy do ogłoszenia upadłości wniosku o ogłoszenie upadłości to Sąd w pierwszej kolejności dokonał oceny zachowania uczestnika z uwagi na stan faktyczny sprawy w kontekście przepisów ustawy prawo upadłościowe i naprawcze, tj. w brzmieniu obowiązującym od dnia 2 maja 2009 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.

Zdaniem Sądu analiza akt sprawy pozwala na przyjęcie, że (...) HURT spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. posiada wymagalne zobowiązania w stosunku do wnioskodawcy jaki i wielu innych wierzycieli w liczbie ponad 100, a okoliczność ta nie była kwestionowana przez uczestnika. Podkreślił przy tym, że zobowiązania tej spółki od 2009 r. uległy systematycznemu wzrostowi do kwoty 4.552.270,74 zł wynikającej z bilansu spółki złożonego wraz z wnioskiem o ogłoszenie upadłości. Nadto zauważył, analizując tabele dołączone do opinii biegłego, że rzeczywiście wysokość przeterminowanych zobowiązań spółki w 2009 r. była niewielka. Przyjmując nawet wyjaśnienia dłużnika

zawarte w zarzutach uczestnika do opinii biegłego co do zobowiązań wobec do T. Handlowego (...) K. K. , P. Z., sp.j. w P. w kwocie 2.490 zł i (...) sp. z o.o. w P. w kwocie 3.418 zł w zakresie ich faktycznego nieistnienia, choć sam uczestnik zobowiązania te wskazywał we wniosku o ogłoszenie upadłości, Sąd stwierdził jednak, że i tak w 2009 r. (...) HURT spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. posiadała wymagalne zobowiązania jeszcze w stosunku do (...) sp. z o.o. w S. w kwocie 2.777, 50 zł od listopada 2009r., M. M. w kwocie 9,37 zł od października 2009r. i TOPAZ J. N. sp. j. w M. w kwocie 46,19zł od listopada 2009 r. Z uwagi na liczbę tych zobowiązań oraz ich wysokość, biorąc pod uwagę skalę działalności spółki (...), Sąd uznał je za nieistotne dla przypisania uczestnikowi winy w nie złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości tej spółki, choć formalnie w stanie prawnym obowiązującym w 2009 r. wyczerpywały one ustawową definicję niewypłacalności. Wysokość nieuregulowanych przez (...) HURT spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. w 2010 r. zobowiązań uległa jednak kilkukrotnemu wzrostowi, tj. w 2010r. do kwoty 72.090,79 zł, w 2011r. do kwoty 124.452,11 zł, w 2012r. do kwoty 145.901,51 zł i następnie lawinowo w 2013r. do kwoty 850.171,66 zł, w którym to toku spółka posiadała także wymagalne zobowiązania wobec dwóch wierzycieli finansowych, tj. Bank (...) SA w (...) Bank (...) SA w W. na łączną kwotę ok. 200.000 zł w przeważającej części pochodzące z listopada i grudnia 2013 r. Następnie w 2014 r. spółka posiadała zobowiązania w kwocie 4.552.270,74 zł, co wynika z dołączonego do wniosku o ogłoszenie upadłości bilansu, a łączna suma zobowiązań w tym roku wzrosła jak wskazano w opinii biegłego do kwoty 4.326.522,87 zł.

Sąd zważył, że uczestnik będąc do tego zobowiązany z mocy ustawy, niewątpliwie nie złożył w terminie dwutygodniowym od dnia wystąpienia niewypłacalności, wniosku o ogłoszenie upadłości. Wniosek ten został złożony przez uczestnika będącego zarazem jedynym udziałowcem i członkiem zarządu spółki (...) dopiero w dniu 24 czerwca 2014 r. po złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości przez wierzyciela spółki (...) w dniu 1 kwietnia 2014 roku. Wobec tego Sąd ocenił ten wniosek jako znacznie spóźniony.

Sąd zwrócił uwagę, że uczestnik podpisując co roku bilanse spółki i jak sam stwierdził zapoznając się ze sprawozdaniami także kwartalnymi spółki miał pełną świadomość stanu jej zobowiązań. O ile zadłużenie spółki (...) do 2012 r. nie przekroczyło kwoty 150.000 zł, to jednak w 2013 r. uległo drastycznemu kilkukrotnemu wzrostowi. Dalej Sąd wskazał, że na skutek kontynuowania przez spółkę (...) prowadzenia działalności gospodarczej jej zobowiązania w okresie od końca 2013 r. do dnia złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości uległy drastycznemu kilkukrotnemu wzrostowi i nic nie wskazuje na to, żeby działania restrukturyzacyjne uczestnika wobec dłużnika w tym okresie spowodowały ograniczenie skali zobowiązań spółki (...). Zaniechanie uczestnika w złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości, zdaniem Sądu ma niewątpliwie charakter zawiniony, a stopień tej winy jest znaczny uwzględniając ilość pokrzywdzonych wierzycieli w licznie przekraczającej 100 i wysokość zadłużenia tej spółki przenoszącą kwotę 4.000.000 zł. Brak terminowej spłaty zobowiązań w konsekwencji skutkowało też koniecznością wszczynania przez wierzycieli, w tym wnioskodawcę i wnioskodawcę w sprawie o ogłoszenie upadłości kolejnych postępowań sądowych. Sąd podkreślił, że gdyby uczestnik złożył wniosek o ogłoszenie upadłości w ustawowym terminie, zadłużenie spółki (...) nie urosłoby do tak znacznych rozmiarów, w tym nie zwiększyłyby się zadłużenie z tytułu odsetek od wierzytelności, które zaspakajane są z masy upadłości do dnia jej ogłoszenia. Ponadto, Sąd podkreślił, że w toku postępowania upadłościowego wierzycieli spółki (...) nie zostali dotychczas zaspokojeni, nie zostały sporządzone przez syndyka plany podziału, a wynikająca ze sporządzonego przez syndyka na dzień poprzedzający ogłoszenie upadłości bilansu wartość aktywów spółki wynosi zaledwie 184.779,39 zł. Wprawdzie jak zauważył Sąd w chwili obecnej nie sposób ustalić stopnia zaspokojenia wierzycieli spółki (...) w postępowaniu upadłościowym, jednakże prawdopodobnie będzie ono niewielkie zważywszy na oszacowaną wynikającą z bilansu sporządzonego przez syndyka wartość majątku upadłego.

Sąd uznał za nieuzasadniony podniesiony przez uczestnika zarzut przedawnienia z art. 377 prawa upadłościowego.

Odnosząc się do kwestii wnioskowanego okresu pozbawienia prawa prowadzenia działalności pozbawiając uczestnika praw określonych w art. 373 ustawy na okres czterech lat Sąd wziął pod uwagę z jednej strony okoliczności przytoczone wyżej, tj. zwłaszcza doprowadzenie przez dłużnika do olbrzymiego wzrostu zadłużenia, jak i czas trwania uchybienia w zakresie terminowego złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości przez uczestnika, jak i obniżenie wartości aktywów masy upadłości w stosunku do wartości księgowej majątku upadłego w poprzednich okresach. W ocenie Sądu konieczne jest wyeliminowanie uczestnika z obrotu w celach wychowawczych i prewencyjnych dla zapewnienia

bezpieczeństwa obrotu gospodarczego. Orzeczeniu zakazu we wnioskowanym maksymalnym okresie według Sądu sprzeciwia się natomiast to, iż zadłużenie dłużnika w przeważającej mierze powstało pod koniec 2013 r. i w 2014 r., a uprzednio nie przewyższało 10 proc. sumy bilansowej oraz to, że począwszy od marca 2014 r. uczestnik czynił aktywne starania w celu prawidłowego i rzetelnego złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, a nadto to, że wniosek został przez uczestnika złożony w dniu 24 czerwca 2014 r. oraz to, iż również z wniosku uczestnika upadłość (...) HURT spółki z ograniczoną odpowiedzialnością została ogłoszona a także, że w toku postępowania upadłościowego uczestnik w sposób prawidłowy wykonuje obowiązki reprezentanta upadłego.

Sąd oddalił wnioski dowodowe w zakresie wskazanym w zastrzeżeniach do opinii biegłego, a mianowicie z uzupełniającej opinii biegłego z zakresu oceny efektywności czynności restrukturyzacyjnych oraz wyceny przedsiębiorstw. Okoliczności, na które dowód miałby zostać przeprowadzony leżały poza zakresem opinii zleconej biegłemu przez Sąd w niniejszej sprawie, gdyż opinia to została dopuszczona na okoliczność okresu, od którego (...) HURT spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. nie reguluje wymagalnych zobowiązań, a okoliczności te zostały w opinii biegłego na podstawie dokumentów zgromadzonych aktach sprawy, w tym dokumentów księgowych przedstawione. Żądane uzupełnienie opinii Sąd uznał za faktycznie nowe spóźnione wnioski dowodowe, a ich przeprowadzenie niewątpliwie prowadziłyby do z zwłoki w postępowaniu, a ponadto ponieważ strona nie uprawdopodobniła, że nie zgłosiła ich we właściwym czasie bez swej winy, częściowo zresztą wnioskowana uzupełniająca opinia sprowadzałaby się do czynienia ustaleń faktycznych przez biegłego, a nie sąd orzekający. Podobnie za nowe spóźnione wnioski dowodowe Sąd uznał złożony w zastrzeżeniach do opinii wniosek o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka J. S. i z akt rejestrowych Towarzystwa Handlowego (...), P. Z. (2), sp.j. w (...) sp. z o.o. w P.. W stosunku do wymienionych wniosków dodatkowych niewątpliwie istniała możliwość złożenia ich znacznie wcześniej niż w zastrzeżeniach do opinii biegłego, skoro dokumenty ich dotyczące znajdowały się w aktach sprawy, a dowody tych dokumentów zostały uprzednio przeprowadzone.

Uczestnik M. Z. złożył apelację od powyższego postanowienia zaskarżając je w pkt I. i III. zarzucając:

1. naruszenie prawa materialnego – art. 11 § 1 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze w brzmieniu na dzień 29 października 2009 r. poprzez błędną wykładnię, że dla powstania stanu niewypłacalności dłużnika wystarcza samo niewykonywanie swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, gdy w skład hipotezy normy z tego przepisu wchodzi również przesłanka trwałości,
2. nierozpoznanie istoty sprawy poprzez zaniechanie ustalenia przez Sąd, od kiedy można przypisać uczestnikowi winę za niezłożenie w terminie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki (...) jako, że Sąd poprzestał na przyjęciu, że zadłużenie wobec Towarzystwa Handlowego (...), P. Z. (2), sp. j. w P. oraz (...) sp. z o.o. w P., jako pierwsze uzasadniające ogłoszenie upadłości było minimalne,

Naruszenie prawa procesowego mające wpływ na treść rozstrzygnięcia:

1. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:

- a) dowolną a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, iż stan nieregulowania wymagalnych zobowiązań przez spółkę (...) nastąpił 29 października 2009 r., gdy w rzeczywistości stan ten nie nastąpił wcześniej niż 6 stycznia 2014 r., bądź później,
- b) dowolną a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, że M. Z. złożył wniosek o ogłoszenie upadłości po terminie podczas gdy w rzeczywistości uczestnik był jeszcze w terminie,
- c) dowolną a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzącą do wniosku, że M. Z. można przypisać winę w rozumieniu art. 373 ust. 1 prawa upadłościowego, podczas gdy M. Z. winy takiej nie ponosi, jako że swoim działaniem po powstaniu stanu nieregulowania wymagalnych zobowiązań pieniężnych przez spółkę, nie spowodował zmniejszenia sumy z jakiej wierzyciele mogą uzyskać zaspokojenie, jak też nie spowodował poszerzenia

kregu wierzycieli, a podejmowane przez uczestnika czynności restrukturyzacyjne przyczyniły się do zmniejszenia zadłużenia spółki i zaspokojenia wierzycieli w większym stopniu,

2. naruszenie art. 217 § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 286 k.p.c. poprzez bezzasadne oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego sądowego dr. S. M., a także innych wniosków dowodowych zawartych w piśmie z 16 lutego 2018 r., jako że wnioski dowodowe zmierzają do zweryfikowania poprawności zastosowanej metodologii przez biegłego i mieszczą się w tezie dowodowej, w ramach której biegły wydawał opinię, natomiast w zakresie okoliczności nieobjętych tezą dowodową konieczność ich powołania powstała na skutek zaznajomienia się uczestnika z treścią opinii.

Ponadto uczestnik wniósł o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego dr. S. M. na okoliczność:

1. czy złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości spółki (...) we właściwym czasie (określonym w opinii przez biegłego) pozwoliłoby na wszczęcie i przeprowadzenie postępowania upadłościowego. tj. w aspekcie pokrycia kosztów bieżących związanych z utrzymaniem przedsiębiorstwa w okresie po jej ogłoszeniu,

2. czy fundusze masy upadłości możliwe do uzyskania z likwidacji majątku upadłego na bazie majątku posiadanego przez spółkę w dniu niewypłacalności ustalone w oparciu o średnią efektywność postępowań upadłościowych pozwoliłoby na zaspokojenie wierzycieli (jeśli tak, to w jakim zakresie).

3. ustalenia czy rzeczywiste działania restrukturyzacyjne w jej ówczesnej sytuacji ekonomicznej i finansowej pozwoliłyby w konsekwencji na wyższe czy niższe zaspokojenie wierzycieli

Wniósł także o przeprowadzenie dowodu z zeznań J. S. na okoliczność ustalenia okresu, od którego (...) HURT sp. z o.o. nie regulowała wymagalnych zobowiązań.

Z uwagi na powyższe uczestnik wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę w ten sposób, że w pkt I. wniosek o pozbawienie prawa prowadzenia działalności gospodarczej na własny rachunek lub w ramach spółki cywilnej oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, członka komisji rewizyjnej, reprezentanta lub pełnomocnika osoby fizycznej prowadzącej działalność gospodarczą w zakresie tej działalności, spółki handlowej, przedsiębiorstwa państwowego, spółdzielni, fundacji lub stowarzyszenia oddalić w całości, zaś w pkt II. Sąd zasądzi od wnioskodawcy na rzecz uczestnika kwotę 1760,12 z tytułem zwrotu kosztów procesu.

Nadto wniósł o zasądzenie od wnioskodawcy kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawca spółka (...) wniosła o oddalenie apelacji w całości, oddalenie wniosków dowodowych w apelacji jako spóźnionych oraz zasądzenie od uczestnika zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu dokonała rozwinięcia swojego stanowiska.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja okazała się uzasadniona jedynie częściowo i doprowadziła do zmiany orzeczenia mimo, że nie wszystkie z podniesionych zarzutów były trafne.

Wstępnie wskazać należy, że trafnie Sąd I instancji przyjął, że do oceny zachowania uczestnika w okolicznościach niniejszej sprawy zastosowanie winny mieć przepisy ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze w brzmieniu sprzed nowelizacji wprowadzonej ustawą z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne tj. w brzmieniu obowiązującym od dnia 2 maja 2009 r. do dnia 31 grudnia 2015 r., gdyż działania i zachowania dłużnika miały miejsce przed wejściem w życie ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne (art. 452 ust. 2 wymienionej ustawy) z tym, że zakaz może być orzeczony na okres od roku do lat dziesięciu.

W ocenie Sądu Okręgowego zarzuty naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. w zakresie podnoszonym w apelacji nie podważają prawidłowości ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Rejonowy, a także wyprowadzonych na ich podstawie wniosków. Wbrew tym zarzutom Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń zarówno w zakresie daty zaistnienia niewypłacalności jak i złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości po terminie. Przeprowadzona w tym kontekście ocena dowodów nie ma cech dowolności.

W kontekście sporu w zakresie ustalenia daty powstania niewypłacalności dłużnika w rozumieniu art. 10 i 11 p.u.n. (od 1 stycznia 2016 r. - art. 10 i 11 p.u.n.), a w konsekwencji początku biegu terminu do zgłoszenia wniosku określonego art. 21 ust. 1 p.u.n. (od 1 stycznia 2016 r. - art. 21 ust. 1 p.u.), jak i następstwa niezłożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w terminie, w postaci obniżenia wartości ekonomicznej przedsiębiorstwa dłużnika i pokrzywdzenia wierzycieli, podkreślić trzeba, że w zależności od tego, w jakiej dacie dłużnik stał się niewypłacalny (przed dniem 31 grudnia 2015 r., czy po 2016 r.), odmiennie kształtują się przesłanki niewypłacalności w świetle obowiązujących w tych terminach definicji ustawowych. W okolicznościach rozważanej sprawy uczestnik nie kwestionował, że te przesłanki należy oceniać przez pryzmat przepisów obowiązujących do 2016 r.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 p.u.n. przesłanką niewypłacalności dłużnika było nieuregulowanie przez niego wymagalnych zobowiązań, a w przypadku osoby prawnej - ust. 2, także sytuacja, w której zobowiązania dłużnika przekroczyły wartość jego majątku. W apelacji uczestnik zarzucił, że Sąd Rejonowy nieprawidłowo ustalił, iż niewypłacalność spółki zaistniała 29 października 2009 r. gdyż dla takiego ustalenia konieczne było sięgnięcie do wykładni pozajęzykowej i należało wziąć pod uwagę przesłankę trwałości niewypłacalności. Należy jednak wskazać, że bez względu na to jaką wykładnię art. 11 ust. 1 p.u.n. zastosować, czy literalną czy też uwzględniającą element trwałości nieregulowania wymagalnych zobowiązań, nie ulega wątpliwości, że wniosek uczestnika o ogłoszenie upadłości był spóźniony. Jak bowiem wynika z materiału dowodowego, w szczególności z opinii biegłego sądowego stan trwałej niewypłacalności zaistniał 6 stycznia 2014 r. natomiast uczestnik wniosek o ogłoszenie upadłości złożył dopiero w dniu 24 czerwca 2014 r. Wobec tego oczywistym jest, że nie dochował ustalonego w art. 21 ust. 1 p.u.n. dwutygodniowego terminu od dnia wystąpienia niewypłacalności w obu ujęciach.

Natomiast trafnie wskazywał uczestnik, że kwestia wysokości zadłużenia w ogóle nie wchodzi w zakres winy w niezłożeniu wniosku. W tym kontekście nieuprawnione jest powiązanie przez Sąd Rejonowy wysokości zadłużenia - w tej sprawie jak to wskazano w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia nieznacznego - z winą w niezłożeniu wniosku, a konkretnie przyjęcie, że skoro wysokość zobowiązań była niewielka to uznać należało to za czynnik nieistotny dla przypisania uczestnikowi winy.

Zakaz, o którym mowa w art. 373 ust. pkt. 1 p.u.n. ma charakter fakultatywny gdyż przepis ten stanowi, że sąd może orzec pozbawienie prawa prowadzenia działalności gospodarczej. Zatem nawet w przypadku stwierdzenia winy w niezłożeniu w ustawowym terminie wniosku o ogłoszenie upadłości Sąd nadal nie jest zobligowany do orzeczenia zakazu a posiada jedynie takie uprawnienie. Niemniej element winy jest konieczny dla orzeczenia zakazu, o którym mowa w art. 373 ust. 1 p.u.n. Ta kwestia nie była zresztą sporna na gruncie niniejszej sprawy.

Orzekając zakaz na podstawie art. 373 ust. 1 p.u.n. sąd bierze pod uwagę (zgodnie z art. 373 ust. 2 tak p.u.n. jak i p.u.) stopień winy oraz skutki podejmowanych działań, w szczególności obniżenie wartości ekonomicznej przedsiębiorstwa upadłego i rozmiar pokrzywdzenia wierzycieli. Zdaniem F. Z. o tym, czy należy orzec zakaz prowadzenia działalności gospodarczej i innych praw wymienionych w art. 373 prawa upadłościowego, decyduje nie tylko wina w podejmowaniu działań określonych w art. 371 ust. 1 pkt 1-4, lecz także skutek zawinionego działania (A. Jakubecki, F. Zedler, Prawo upadłościowe i naprawcze. Komentarz, Zakamycze, Kraków 2003, komentarz do art. 373). Zdaniem Sądu Najwyższego przy ustalaniu skutku zawinionego działania należy brać pod uwagę również rozmiar pokrzywdzenia wierzycieli (postanowienie SN z dnia 4 sierpnia 2005 r., III CK 691/04, niepubl.). Wobec powyższego, samo tylko stwierdzenie winy w działaniu określonego podmiotu nie ma przesądzającego znaczenia dla orzeczenia wnioskowanego zakazu, a kluczowe znaczenie ma nie tyle sam fakt doprowadzenia do upadłości, lecz

związek przyczynowy zachodzący między niezgłoszeniem w odpowiednim terminie wniosku o ogłoszenie upadłości, a obniżeniem wartości przedsiębiorstwa dłużnika i w efekcie pokrzywdzeniem wierzycieli.

Oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego należało zatem dokonywać na podstawie ustanowionych w art. 373 ust. 1 pkt 1 p.u.n. przesłanek odpowiedzialności, tj. ustalenia, czy uczestnik postępowania był osobą zobowiązaną z mocy ustawy do złożenia w terminie wniosku o ogłoszenie upadłości, i czy w sposób zawiniony nie zrealizował tego obowiązku, a skutkiem tego niezrealizowania było obniżenie wartości ekonomicznej przedsiębiorstwa dłużnika oraz pokrzywdzenie wierzycieli. W tym kontekście, za częściowo zasadne uznać należało podniesione przez uczestnika postępowania zarzuty dotyczące oceny dowodów. Tak więc, poza ustaleniem daty niewypłacalności i terminu spełnienia obowiązku wystąpienia o ogłoszenie upadłości, konieczna była ocena działań dłużnika podjętych bezpośrednio po tym czasie.

Podstawę pozbawienia prawa prowadzenia działalności stanowi zarówno wina umyślna (dolus), jak i niedbalstwo, polegające na niedołożeniu należytej staranności wymaganej przez prawo. Wprawdzie intencją ustawodawcy jest przede wszystkim wyeliminowanie z obrotu podmiotów odpowiedzialnych za bierną postawę w zakresie składania wniosków o ogłoszenie upadłości, to jednak w niniejszej sprawie zaniechanie zgłoszenia przez uczestnika wniosku już w styczniu 2014 r. rodziło nie tylko negatywne skutki ekonomiczne dla wierzycieli niewypłacalnej spółki. Niewątpliwie od tego momentu można mówić, że uczestnik powinien podjąć takie działania, które by ten stan niewypłacalności zniwelowały i tym samym nie doprowadziły do zaistniałej sytuacji czyli wzrostu zadłużenia i liczby wierzycieli, a w efekcie niemożności ich zaspokojenia. Nie można jednak stracić z pola widzenia, że uczestnik takie działania o szeroko pojętym charakterze restrukturyzacyjnym podejmował i należy im przypisać walor pozytywny. Uczestnik

podjął starania zmierzające do poprawy sytuacji spółki, przy czym starania te nie były pozorne, a co więcej służyły racjonalizacji prowadzonej działalności, która była kontynuowana. Nadal wykonywano umowy łączące spółkę z kontrahentami i zawierano kolejne, w tym umowę najmu z 8 marca 2014 r. dzięki czemu comiesięczne wpływy wynosiły ponad 12 000 zł netto, ograniczając jednak zatrudnienie i zakres działalności, w konsekwencji spółka uzyskiwała przychody i dokonywała spłat szeregu wierzytelności. Z drugiej strony działania uczestnika prowadziły do zmniejszenia zadłużenia ponieważ wypowiedzenie kluczowej umowy najmu pozwoliło na uzyskanie pozytywnych z punktu widzenia finansów spółki skutków. Dostrzec przede wszystkim należy, że w wyniku podjętych przez uczestnika działań nie doszło do obciążenia spółki karą umowną, a ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że mogłaby ona zostać naliczona gdyby doszło do wypowiedzenia umowy najmu przed terminem. Wówczas zadłużenie z tytułu kary umownej znacznie zmniejszyłoby kwotę jaką dotychczasowi wierzyciele uzyskaliby z majątku upadłej spółki. Jednocześnie działania uczestnika (w szczególności niezaprzestanie zawierania umów w okresie od początku stycznia 2014 r.) przyniosły efekt w postaci ocalenia szybko psującego się towaru, który w znacznej części został sprzedany, co z kolei zminimalizowało koszty utylizacji, a tym samym pozwoliło na uzyskanie w ten sposób środków na koszty postępowania upadłościowego. Wbrew ustaleniom Sądu Rejonowego nie zaistniało też zjawisko narastania długów. O ile w danym roku w istocie istniały opóźnienia w płatności, to zostały one uregulowane, a w kolejnym czasie powstawały nowe większe zaległości, które choć z opóźnieniem także były spłacane. Miała miejsce zatem sytuacja, w której stare długi były spłacane zaś w to miejsce powstawały kolejne czyli następowała wymiana długów, a nie narastanie.

Sąd Okręgowy podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z 2 marca 2016 r. (V CSK 401/15), zgodnie z którym dla przypisania winy znaczenie ma element subiektywny a więc przesłanki jakimi kierował się członek władz nie zgłaszając wniosku o ogłoszenie upadłości. Mając powyższe na uwadze rację należy przyznać uczestnikowi, że ryzyko działań przez niego podjętych było uzasadnione ekonomicznie i jego powodzenie mogłoby pozwolić na odzyskanie płynności finansowej. W ocenie Sądu Okręgowego uczestnik czynił starania by uchronić spółkę od upadłości. Niemniej samo czynienie takich starań przez uczestnika okazało się niewystarczające.

W ocenie Sądu Okręgowego obciąża uczestnika lekkomyślność założenia, że podjęte przez niego działania poprawią sytuację finansową spółki w takim stopniu, że uniknie upadłości. Jak się okazało decyzja uczestnika o niezgłoszeniu wniosku o ogłoszenie upadłości okazała się niesłuszna. Pomimo bowiem, że uczestnik, prowadząc sprawę spółki

jako jego członek zarządu, dokonał znacznej spłaty wysokości długów spółki, to jednak ostatecznie doszło do tego, że koniecznym było ogłoszenie upadłości. Podkreślić przy tym trzeba, że uczestnik - jak sam zeznał - szczegółowo analizował sprawozdania finansowe zarówno roczne jak i kwartalne więc niewątpliwie z końcem 2013 r. kierując się zasadami należytej dbałości o prowadzoną działalność gospodarczą powinien już wtedy podjąć kroki restrukturyzacyjne i podjąć próbę zminimalizowania skutków grożących przedsiębiorstwu. Takiej decyzji jednak nie podjął, jego zeznania nakazują wyprowadzić wniosek, że miał świadomość sytuacji w jakiej się znalazł z końcem 2013 r. ale dopiero teraz wie, kiedy zaistniał właściwy termin do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości. W rezultacie można stwierdzić, że w sposób nieprawidłowy ocenił sytuację przedsiębiorstwa i możliwości jej skutecznej naprawy. Zachowanie się uczestnika postępowania – mimo że nienacechowane złym zamiarem (dolus), który za cel obierałby sobie pokrzywdzenie wierzycieli, stanowiło jednak podstawę do orzeczenia zakazu z art. 373 ust. 1 pkt 1 p.u.n, natomiast uzasadniało jego zminimalizowanie do dwóch lat. Uczestnik czynił przynoszące efekty przez pewien czas starania doprowadzenia do poprawienia sytuacji zarządzanej przez niego spółki, a końcowy negatywny efekt tych starań, w postaci niewypłacalności spółki, był wynikiem nadmiernych oczekiwań co do założeń, a także opóźnienia w złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnej spółki. Pozostałe ustalenia Sądu Rejonowego są prawidłowe i Sąd Okręgowy biorąc je pod uwagę zrównoważył wszystkie przesłanki z art. 373 ust. 1 pkt 1 p.u.n. uznając, że okres zakazu w wymiarze dwóch lat będzie wystarczająco pełnił swoją funkcję, w szczególności o charakterze represyjnym i ochronnym.

Odnośnie oddalonych wniosków dowodowych rację ma Sąd Rejonowy, że były one spóźnione i nie było żadnych przeszkód aby w toku postępowania, kiedy stawiana była biegłemu sądowemu teza dowodowa uczestnik wyraził wolę, aby sformułować pytania/tezę w zakresie w jakim wnioskował dopiero w zarzutach do opinii biegłego. Zwrócić należy uwagę, że w istocie pytania jakie chciałby formułując tezę postawić uczestnik nie są pytaniami zmierzającymi do wyjaśnienia, czy doprecyzowania dotychczasowego materiału dowodowego, który został poddany opinii biegłego, były to całkiem odmienne okoliczności. Uczestnik w żaden sposób nie wykazał, aby w tych realiach zaistniały jakiegokolwiek przeszkody do podniesienia tych okoliczności już wtedy gdy Sąd Rejonowy dopuszczał dowód z opinii biegłego sądowego i kiedy była formułowana teza dowodowa. Argumentacja, że uczestnik nie wiedział, że ponosi odpowiedzialność za niezłożenie we właściwym czasie wniosku o ogłoszenie upadłości jawi się jako zupełnie nieuzasadniona w świetle tego, że stanowisko uczestnika przecież było takie, iż nie było podstaw do ogłoszenia upadłości a nie, że nie miał w tym zakresie wiedzy. Okoliczności na te twierdzenia powinien był powołać już w tej tezie dowodowej zatem rację ma Sąd Rejonowy, że były one spóźnione nadto zmierzały do innego ukierunkowania postępowania i w rezultacie do jego przedłużenia, nie argumentując w sposób uzasadniony dlaczego nie złożono ich w terminie zakreślonym prawem.

W związku z tym Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 w zw. z art. 516 k.p.c. i art. 376 ust. 1 p.u.n., zmienił zaskarżone postanowienie w podany wyżej sposób.

Jednocześnie Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że oddalając apelację w pozostałym zakresie koszty zgodnie z art. 520 § 1 k.p.c. każdy z uczestników ponosi we własnym zakresie.

SSO (...)SSO (...)SSR del. (...)

Sygn. akt VIII Ga 405/18

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)